

**ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՊԵՏԱԿԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՄԱՆ
ԱԿԱԴԵՄԻԱ**

2020/ 2021 ուսումնական տարի

«Քաղաքական վերլուծություններ և կանխատեսումներ» առարկայի

ՀԱՐՑԱՇԱՐ

1. «Քաղաքական վերլուծություն և կանխատեսումներ» առարկան
2. «Քաղաքական վերլուծություն և կանխատեսումներ» առարկայի նպատակն ու խնդիրները
3. Քաղաքական կանխատեսման՝ իբրև գիտական գիտելիքի տեղն ու դերը քաղաքագիտական գիտելիքների համակարգում
4. Կանխատեսումը որպես ապագայի հիմնահարցերի ուսումնասիրության հատուկ եղանակ
5. «Քաղաքական կանխատեսում» հասկացության սահմանումը
6. Կանխատեսման միջոցով քաղաքական հիմնախնդիրների լուծման հիմնական պայմանները
7. Քաղաքական կանխատեսումը որպես քաղաքական ապագայի (իրադարձությունների, իրադրությունների և այլն) պլանավորման, համակարգման հուսալի միջոց
8. Կանխատեսման տեսամեթոդաբանական հիմքերը
9. Կանխատեսման հիմնական տեսակները
10. «Հնարավորություն ու իրականություն», «պատճառ ու հետևանք» և այլ կատեգորիաների ճանաչողական նշանակությունը քաղաքական կանխատեսումների իրական հիմքերի ճշգրտման համար
11. Պատահականությունների դերն ու հաշվառումը քաղաքական կանխատեսումների տեխնոլոգիայից օգտվելու ժամանակ
12. Քաղաքական կանխատեսման սկզբունքներն ու քաղաքական վերլուծության մեթոդները
13. Քաղաքական կանխատեսման սկզբունքների առանձնահատկությունները ավանդական, մոդեռն և պոստմոդեռն հասարակություններում
14. Քաղաքական կանխատեսման և քաղաքական վերլուծության մեթոդները
15. Քաղաքական կանխատեսման և քաղաքական վերլուծության հիմնական փուլերը

16. Քաղաքական կանխատեսումների արդյունավետության կախվածությունը ժամանակի և միջավայրի ընկալումից
17. Պատամական հիշողության ազդեցությունը քաղաքական կանխատեսման վրա
18. Քաղաքական կանխատեսման դերը քաղաքականության (ներքին և արտաքին) մեջ և միջազգային հարաբերություններում
19. Քաղաքական կանխատեսումների արժեքային կողմնորոշումները ներքին և արտաքին քաղաքականությունների բնագավառներում
20. Միջազգային կազմակերպությունները որպես քաղաքական կանխատեսման դերակատար
21. Միջազգային հարաբերություններն իբրև քաղաքական կանխատեսումների օբյեկտ և սուբյեկտ
22. Քաղաքական կանխատեսումների արդյունավետ ներգործությունը քաղաքական գործընթացների վրա
23. Քաղաքական կանխատեսման էությունը, դերն ու նշանակությունը գործնական քաղաքականության բնագավառում
24. Հավանական մոտեցումների, քաղաքական գործընթացների և այլընտրանքային ուղիների (տարբերակների) վերլուծություն
25. Քաղաքական իրապաշտության և ուտոպիական հայացքների հարաբերակցությունը գործնական քաղաքականության մեջ
26. Քաղաքական կանխատեսումներ և քաղաքական ռազմավարություն
27. Մարդը (քաղաքացին) որպես գործնական քաղաքականության բարձրագույն նպատակ
28. Քաղաքական կանխատեսման օգնությամբ քաղաքական որոշման ընդունման արդյունավետության մասին
29. Հետազոտության տարաբնույթ օբյեկտների և քաղաքական որոշման ընդունման տեխնոլոգիաների հարաբերակցությունը
30. Քաղաքական որոշման գիտականության և քաղաքական նպատակահարմարության հիմնախնդիրը
31. Հայաստանում քաղաքական կանխատեսումների զարգացման ուղիները
32. Քաղաքական կանխատեսումների՝ իբրև գիտական գիտելիքի, Հայաստանի ներքին և արտաքին քաղաքականության բնագավառներում ներառման խնդիրը

33. Քաղաքական կանխատեսումների և վերլուծության հայկական դպրոցի հիմնադրման գերխնդիրը
34. Քաղաքական վերլուծաբանի տեղն ու դերը քաղաքական կանգործընթացներում
35. Քաղաքական վերլուծաբանը որպես PR տեխնոլոգիաների կրող և արարող
36. Քաղաքական վերլուծաբանի բարոյական կերպարը
37. Քաղաքական վերլուծաբանի կուսակցական պատկանելիության հիմնախնդիրը
38. Քաղաքական վերլուծաբանի և ընտրանու փոխհարաբերությունները կերպափոխվող հասարակություններում
39. Քաղաքական վերլուծաբանը ազգային միջերի ստեղծող
40. Քաղաքական կանխատեսումները որպես ազգային ինքնության արդիականացման գործընթաց
41. Քաղաքական լիդերը որպես քաղաքական գործիչ և վերլուծաբան
42. Կուսակցությունների ծրագրային դրույթների ներգրավվածությունը քաղաքական վերլուծության գործընթացում
43. Քաղաքական վերլուծության գաղափարական հիմքերը
44. Քաղաքական վերլուծության գործընթացը որպես ազատական արժեքների տարածման գրավական
45. Քաղաքական վերլուծության գործընթացը որպես ազատական, ազգայնական և պահպանողական արժեքների զուգամիտման համակարգ
46. Քաղաքական վերլուծաբանը որպես ազգային գաղափարախոսության կրող
47. Քաղաքական վերլուծության հիմնական փուլերը ժողովրդավարացվող երկրներում
48. Քաղաքական վերլուծության և կանխատեսումների տեղեկատվական ապահովածությունը
49. Քաղաքական վերլուծաբանը քաղաքական բանաձևի, հիմնախնդրի և օրակարգի դիզայներ
50. Տեղեկատվական աններդաշնակությունը որպես քաղաքական վերլուծության տեխնոլոգիա
51. Սոցիալական ցանցերը քաղաքական կանխատեսման և վերլուծության կառուցակարգում

52. Սոցիալական երկխոսությունը որպես քաղաքական վերլուծության տեխնոլոգիա
53. Քաղաքական վերլուծության արժեքային բազմաչափությունը
54. Ազգային գաղափարը քաղաքական վերլուծության կառուցակարգում
55. Քաղաքական վերլուծությունը որպես օրակարգ, բանաձև և երկխոսություն
56. Քաղաքական կանխատեսումները անցյալ-ներկա-ապագա եռաչափության համակարգում
57. Քաղաքական վերլուծությունը և կանխատեսումները որպես ֆորմալ և ոչ ֆորմալ ինստիտուտներ կ ձևավորման պայման
58. Քաղաքական վերլուծության առանձնահատկությունները քաղաքական համակարգի ժողովրդավարացման պայմաններում
59. Առասպելաբանությունը քաղաքական վերլուծության կառուցվածքում
60. Քաղաքական վերլուծությունը հանրային շահերի գուգամիտման արդյունք
61. Վիճակագրության դերն ու տեղը քաղաքական վերլուծության կառուցվածքում
62. Դեմոգրաֆիական տվյալները քաղաքական վերլուծության օբյեկտիվության ապահովման գործոն
63. Ֆոկուս խմբերի կազման սկզբունքները քաղաքական վերլուծության գործընթացում
64. Քաղաքական վերլուծության խաղային տրամաբանությունը (Ջ. Ռիչարդսոնի մոդել)
65. Խորհրդարանական և նախագահական ընտրությունների ժամանակ քաղաքական վերլուծության մեխանիզմների առանձնահատկությունները
66. Քաղաքական վերլուծության կետային, ցանցային, հիերարխիկ մեխանիզմները կերպափոխվող հասարակություններում
67. Խմբային շահերի տեղն ու դերը քաղաքական վերլուծության կառուցակարգում
68. Քաղաքական որոշումների ընդունման և իրականացման հիմնախնդիրները որպես քաղաքական կանխատեսումների արդյունավետության բարձրացման գրավական
69. Քաղաքական կանխատեսումների հիմնախնդիրները տեղեկատվական հասարակություններում
70. Քաղաքական կանխատեսումների ինստիտուցիոնալ կարգը

71. Քաղաքական կանխատեսումների իրավական կարգավորման մեխանիզմները
72. Քաղաքական կանխատեսումների արժեքային բազմաչափությունը տեղային, տարածաշրջանային և գլոբալ մակարդակներում
73. Քաղաքացիավարական կրթությունը քաղաքական վերլուծության
74. ապահովման միջոց
75. Քաղաքական վերլուծության և կանխատեսումների զարգացման միտումները ՀՀ հասարակության կայուն զարգացման պայմաններում
76. Քաղաքական վերլուծության և կանխատեսումների այլընտրանքային ուղիները ժողովրդավարացվող հասարակություններում

**Քաղաքական կառավարման և
քաղաքական վերլուծության ամբիոնի վարիչ՝**

Մ. Մարգարյան

ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Туронок С. Г. Политический анализ: Курс лекций: Учеб. пособие. М.: Дело, 2018- 360 с.
2. Мангейм Дж. Б., Рич Р. К. Политология. Методы исследования: Пер. с англ. / Предисл. А.К. Соколова. – М.: Издательство “Весь Мир”, 1997. – 544 с
3. Քաղաքագիտության և քաղաքականության Օրիֆորդի բացառիկական բաժնարան, Եր., 2003թ.
4. Политология: энциклопедический словарь. М., 1999
5. Панарин А.С. Политология. М., 1998.
6. Панарин А.С. Политология. О мире политики на Востоке и Западе. Учебное пособие, М., 1999.
7. Пугачев В.П., Соловьев А.И. Введение в политологию. Учеб. пособие. М.: Аспект-Пресс, 2000.
8. Ирхин Ю.В. Политология: Учеб. пособие. М., 1996.
9. Ильин В.В. Политология: Учебник для вузов. М., 1996.
10. Краснов Б.И., Авцинова Г.И., Сосина И.А. Политический анализ, прогноз, технологии.
11. Ахременко А.С. Политический анализ и прогнозирование
12. **С**имонов К.В.. Политический анализ: Учебное пособие. 2002
13. Дегтярев А. А. ПРИКЛАДНОЙ ПОЛИТИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ, Электронный учебник для студентов-политологов

ԱՐԱՑՈՒՑԻՉ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

14. Иванов В.Н., Матвиенко В.Я., Патрушев В.И., Молодых И.В. Технологии политической власти (зарубежный опыт). Киев, 1999.
15. Уткин А.И. Американская футурология международных отношений в XX веке. / Отв. ред. Кременюк В.А. М., 1990.
16. Уткин А.И. Мировой порядок XXI века. М., 2001.
17. Бжезинский З. Великая шахматная доска. М., 2012.
18. Панарин А.С. Глобальное политическое прогнозирование. М., 2000.

19. Тоффлер О., Тоффлер Х. Война и антивоина: выживание на заре XXI столетия. М., 1994.
20. Пархалина Т.Г. Геостратегические пргнозы и Россия. // МЭ и МО, 1996, №3.
21. Гобозов И.А. Философия политики. М., 1998.
22. Политология. СПб., 1998
23. Политология: курс лекций под редакцией М.Н.Марченко, 2-е издание. М., 1997.